

Hadi Sümeyra

– Kalbikelam · 16 Eylül 2022

HADİ SÜMEYRA

Sesi kısılmış harflerinin,
Dudakların mühür kokuyor.
Bulutların kolları sarmış tenini,
Sen ki hüznün hırkasını giymişsin.
Bakma öyle Sümeyra,
Benim sevdam ne ki,
Kuşlar bile göğümde kanat silkiyor,
Harlı yangınlar geziniyor sinemde,
Suskun gözlerim konaklıyor yüreğimde.
Dilim yanlış alfabeyi zikrediyor Sümeyra,
Yolumda küflü düşlerim,
Ayağı aksıyor kollarımda saatlerin.
Sen beni affet Sümeyra,
Ben vaktin gırtlığında kulaç atıyorum,
Çizgili defterlerim kin dolu bakışlarıma,
Kötürüm kalemim, ağıtları uykuda,
Şimdi ben deniz altında,
Yosunları çapalayıp, inciler arıyorum Sümeyra.
Eyi misin diyorlar,
Gökyüzü gibi gürleyen kalbimi,
Yine göklere uçuruyorum diyorum.
Başkentimin ellerini ovuşturuyorum bu aralar,
Ayaz yemiş ahvali,
Kokmuyor bahar gibi.
Yabani otlar gülerken yüzüme,
Ocağımın çiçekleri dargın bakıyor.
Tenime kanlı mızraklar batıyor,
Ve ben patikalarda yanık yemenilerle,
Güneşimi arıyorum Sümeyra.
Gün çoktan bitti,
Yörüngemin kiblesi yine şaştı,
Sen pastırma hayallerini okşarken,
Ben her nefeste ölüyorum Sümeyra.
Bilmesinler beni, görmedik desinler,

Azap yüklü gerdanmla,
Akik tařlarına basarak giderim.
Sen bađdař kur glgeme,
Yutkunduđumuz yerden bařlayalım Sümeyra.